

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **J. H.H.**, proti povinným **1/ S. P.P.**, **2/ J. S.C.**, zastúpeného JUDr. M. K., **o vymoženie 13 571,33 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 16 Er 40/1998, o dovolaní povinného **2/** proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 11. marca 2009, sp.zn. 3 CoE 9/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove z 11. marca 2009, sp.zn. 3 CoE/2009 ako aj uznesenie Okresného súdu Humenné z 8. decembra 2008, č.k. 16 Er 40/1998- 232 v spojení s opravným uznesením zo 16. decembra 2008, č.k. 16 Er 40/1998- 235 **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému súde Humenné na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné uznesením z 8. decembra 2008 č.k. 16 Er 40/1998- 232 v spojení s opravným uznesením zo 16. decembra 2008 č.k. 16 Er 40/1998- 235 schválil rozvrh výt'azku 323 314,60 Sk z dražby nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. X., k.ú. S. a to parcely č. X. - zastavaná plocha o výmere 540 m² s rodinným domom, súpisné č. X. vykonanej súdnym exekútorom JUDr. Ing. Š. V., rozvrhnutom na rozvrhovom pojednávaní dňa 30. septembra 2008 z rozdeľovanej podstaty 328 314,60 Sk tak, že v zmysle § 157 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti na súdne trovy oprávneného v zmysle exekučných titulov vo výške 47 507 Sk, na trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní 2 640 Sk, na odmenu exekútora 65 680 Sk, na DPH 12 479,20 Sk, na poštovné 3 725,10 Sk, na kolky 200 Sk, na znalečné 4 990 Sk, na cestovné 1 727,70 Sk a na náhradu za stratu času 260 Sk. Na pohľadávku Daňového úradu H., zabezpečenú záložným právom bolo rozvrhnutých 117 722,50 Sk a na pohľadávku G. F.F. 71 383,10 Sk. Z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov prevyšujúca

pohľadávky G. F. vo výške 889 796,80 Sk nemohla byť uspokojená. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením zo 6. decembra 1999, č.k. Er 40/1998- 67 súd schválil príklep súdneho exekútora udelený vydražiteľovi vyššie uvedených nehnuteľností na dražbe konanej dňa 29. októbra 1999 J. H., v dôsledku čoho súdny exekútor predložil návrh na schválenie rozvrhu výťažku z dražby na základe rozvrhového pojednávania uskutočneného 30. septembra 2008. Poukázal na znenie ustanovení § 164 ods. 1 a § 157 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorých rozvrh výťažku z dražby nehnuteľností schválil.

Uvedené uznesenie napadol odvolaním povinný 2/. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením z 11. marca 2009, sp.zn. 3 CoE 9/2009 napadnuté uznesenie potvrdil. Rozhodnutie odôvodnil vecnou správnosťou záveru súdu prvého stupňa, že súdny exekútor, ak uskutočnil nové rozvrhové pojednávanie v zmysle § 154 Exekučného poriadku a určil poradie a spôsob úhrady nárokov, na ktoré treba prihliadať v zmysle § 155 Exekučného poriadku, postupoval správne (rozvrh výťažku vykonaný na rozvrhovom pojednávaní dňa 18. augusta 2004 bol súdom zamietnutý). Rozvrh výťažku uskutočnený na rozvrhovom pojednávaní 30. septembra 2008 je v súlade so zákonom a tento rozvrh výťažku bol schválený súdom prvého stupňa uznesením zo dňa 8. decembra 2008. Záverom konštatoval že výrok rozhodnutia obsahoval zrejmu nesprávnosť, ktorá však nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej a odvolací súd preto na ňu neprihliadol. Dražba nehnuteľností bola uskutočnená 29. októbra 1999 a dňa 30. septembra 2008 bolo uskutočnené rozvrhové pojednávanie.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný 2/ dovolanie, prípustnosť ktorého odvodzoval z ustanovenia § 237 písm. d/ a f/ O.s.p. a jeho dôvodnosť § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p. Mal za to, že v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo a prvostupňový ani odvolací súd neskúmali, či súdnym exekútorom boli splnené procesné podmienky rozvrhového konania. Konanie nižších súdov je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ich rozhodnutie spočíva v nedostatočne zistenom skutkovom stave v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci. V dovolaní poukázal na to, že súd prvého stupňa na základe rozhodnutia odvolacieho súdu (č.l. 192) uznesením z 22. februára 2008 č.k. 16 Er 40/1998-202 o návrhu súdneho exekútora na schválenie rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľností opätovne rozhodol tak, že návrh zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5. júla 2008. Je teda zrejmé, že ak súd opätovne svojim

rozhodnutím zamietol návrh súdneho exekútora na schválenie rozvrhu výťažku z dražby predmetnej nehnuteľnosti, nie je možné, bez toho, aby vo výroku bolo uvedené, do ktorej sumy sa rozdeľovaná podstata zamieťa, konať nové rozvrhové pojednávanie, pretože súd právoplatne rozhodol o zamietnutí rozvrhu z dražby tejto nehnuteľnosti ako celku. Ak teda súdny exekútor aj napriek tomu vykonal nové rozvrhové konanie, týkajúce sa rozvrhu výťažku z dražby tejto nehnuteľnosti, je takéto konanie v rozpore s právoplatným rozhodnutím exekučného súdu. Odvolaciemu súdu vytýkal, že nesprávne aplikoval novelizované ustanovenie § 150 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), keď považoval za nezmeniteľné rozhodnutie súdu o schválení príklepu pre J. H., ktorý taktiež v zákonnej lehote nezaplatil najvyššie podanie včas tak ako C., avšak súdny exekútor z toho dôvodu podľa odvolacieho súdu nebol povinný vyhlásiť opätovnú dražbu. Takéto rozhodnutie odvolacieho súdu je vzhľadom na nesprávnu a protichodnú aplikáciu ustanovení Exekučného poriadku nepreskúmateľné. Ak teda odvolací súd v tomto dovolaní napadnutom uznesení poukazuje na ustanovenie § 143 ods. 1 Exekučného poriadku, potom jeho aplikácia nepripúšťa iné konanie, ako to, čo súdnemu exekútorovi prikazuje toto zákonné ustanovenie. Súdny exekútor je povinný najprv vyhlásiť opätovnú dražbu a až následne môže takýto vydražiteľ jej konaniu zabrániť zaplatením najvyššieho podania. V danom prípade exekučný súd totiž zastavil exekúciu podľa § 145 ods. 2 Exekučného poriadku preto, lebo mal preukázané, že sa nepodarilo predmetnú nehnuteľnosť predať do jedného roka od vydania exekučného príkazu a že procesným postupom súdneho exekútora bol porušený zákon. Z uvedených dôvodov exekučný súd zamietol návrh súdneho exekútora na rozdelenie podstaty z dražby predmetných nehnuteľností. Preto nebolo možné rozhodnúť o schválení rozvrhu výťažku z dražby týchto nehnuteľností. Namietal tiež, že odvolací súd sa nezaoberal dôvodnosťou jeho odvolacieho dôvodu, že súdnym exekútorom nebol predvolaný na rozvrhové pojednávanie, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdnym exekútorom a vzniesť námietky na tomto pojednávaní (§ 161 ods. 1 Exekučného poriadku), čo je dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Z týchto dôvodov navrhol uznesenia nižších súdov zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vyjadrenie oprávneného k dovolaniu sa v spise nenachádza.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, bez nariadenia dovolacieho

pojednávania (§ 243a ods. 3/ O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 a nasl. O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a / O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd svojim uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p.(t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Treba zdôrazniť, že ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný. Ak je teda konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené.

Dovolateľ existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/, b/, c/, e/ a g/ O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na dovolateľom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že konanie trpí vadami uvedenými v § 237 písm. d/, f/ O.s.p.

Dovolateľ tvrdil, že súdy sa dopustili procesnej vady konania podľa § 237 písm. d/ O.s.p. tým, že vo veci ďalej konali a vec rozhodli, hoci prvostupňový súd uznesením zo dňa 28. júna 2006, č.k. Er 40/1998-176 s konečnou platnosťou právoplatne rozhodol nielen o námietkach povinných 2/ a 3/, ale aj o návrhu súdneho exekútora na schválenie rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti, ktorých predaj exekúciou definitívne zamietol. Preto nebolo možné vo vzťahu k tejto nehnuteľnosti konať ani v rozvrhovom pojednávaní. Dovolací súd s jeho názorom nesúhlasí.

Podľa ustanovenia § 237 písm. d/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie.

Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 159 ods. 3 O.s.p.).

Prekážka rozsúdenej veci (*res iudicata*), ak sa má v novom konaní prejednávať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní navrhovateľom, je navrhovateľom aj v novom konaní alebo má postavenie odporcu a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený návrhovým petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singularnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná

prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdení nesprávne alebo neúplne, resp. inak.

Dovolací súd pri riešení otázky, či právoplatné rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu súdneho exekútora na schválenie rozvrhu výťažku z dražby predmetnej nehnuteľnosti bránilo exekútorovi uskutočniť nové rozvrhové pojednávanie týkajúce sa rozvrhu výťažku z dražby tejto nehnuteľnosti a následne schváliť súdom rozvrh výťažku z rozdeľovanej podstaty, dospel k záveru, že dovolateľom uvádzané skutočnosti neboli v danej veci spôsobilé založiť ním tvrdenú prekážku veci právoplatne rozhodnutej (§ 159 ods. 3 O.s.p.). Z obsahu spisu vyplýva, že povinný 2/ J. C. a nebohá M. C. ako vydražiteľia nezaplatili najvyššie podanie v lehote určenej súdnym exekútorom, preto bol dôvod pre vykonanie opätovnej dražby. Opätovná dražba nehnuteľností a to parcely č. KN X.- zastavaná plocha o výmere 540 m², rodinného domu č. X., zapísaných na LV č. .X., kat.úz. S. bola konaná 29. októbra 1999 a vydražiteľom sa stal J. H. Súd prvého stupňa uznesením zo 6. decembra 1999 (č.l. 67 spisu) schválil príklep súdneho exekútora udelený vydražiteľovi J. H., pričom sa toto rozhodnutie stalo právoplatným. Zaplatením najvyššieho podania a schválením udeleného príklepu súdom sa stal vydražiteľ vlastníkom nehnuteľností ku dňu udelenia príklepu (§ 150 ods. 2 Exekučného poriadku). Po schválení udeleného príklepu bol vykonaný rozvrh výťažku z dražby nehnuteľností na rozvrhovom pojednávaní 18. augusta 2004, na ktorom vzniesli námietky povinní (v tom čase ešte aj M. C.) z dôvodov, že rozvrh výťažku nebol uskutočnený v súlade so zákonom. Súd prvého stupňa uznesením z 19. októbra 2004 (č.l. 161 spisu) rozvrh výťažku z dražby nehnuteľností z 18. augusta 2004 zamietol a exekúciu predajom nehnuteľností zastavil. Odvolací súd uznesením z 28. novembra 2005 (č.l. 173 spisu) vrátil vec súdu prvého stupňa na postup podľa § 161 Exekučného poriadku a na vykonanie tohto úkonu určil lehotu 30 dní od vrátenia spisu s tým, že prvostupňový súd má rozhodnúť o podaných námietkach povinných proti rozvrhu výťažku. V ďalšom konaní súd prvého stupňa v nadväznosti na pokyny odvolacieho súdu rozhodol uznesením z 28. februára 2006 č.k. Er 40/1998- 176 tak, že námietkám povinných 2/ a 3/ vyhovel. Po právoplatnosti tohto uznesenia vec opätovne predložil odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní. Odvolací súd uznesením z 26. apríla 2007 sp. zn. 1 CoE 31/2006 napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Opätovne o rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľností z 18. augusta 2004 rozhodol

súd prvého stupňa uznesením z 22. februára 2008 (č.l. 202 spisu) tak, že návrh súdneho exekútora zamietol s tým, že exekútor na rozvrhovom pojednávaní nepostupoval v súlade s ustanovením § 157 Exekučného poriadku (do rozdeľovanej podstaty zahrnul aj sumu 297 500 Sk, ktorú na základe rozhodnutia súdu mal povinným 2/ a 3/ vrátiť). Odvolací súd predmetné rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil. Dňa 30. septembra 2008 súdny exekútor uskutočnil nové rozvrhové pojednávanie o rozvrhu výt'ážku z dražby nehnuteľností a určil poradie a spôsob úhrady nárokov, na ktoré treba prihliadať. Tento rozvrh výt'ážku bol schválený súdom prvého stupňa uznesením z 8. decembra 2008 (č.l. 232 spisu) v spojení s opravným uznesením zo 16. decembra 2008 (č.l. 235 spisu) a potvrdené uznesením odvolacieho súdu z 11. marca 2009 (č.l. 253 spisu). Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový stav, dovolací súd dospel k názoru zhodnému s názorom Krajského súdu v Prešove, že totiž uskutočneniu nového rozvrhového pojednávania v zmysle ustanovenia § 154 Exekučného poriadku nebránila prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ak rozvrh výt'ážku vykonaný na rozvrhovom pojednávaní nebol súdom schválený, resp. tento bol zamietnutý.

Z týchto dôvodov dovolací súd dospel k záveru, že povinný 2/ neopodstatnene vytýka odvolaciemu súdu, že v otázke prekážky veci právoplatne rozhodnutej zaujal nesprávne právne závery a že sa dopustil procesnej vady v zmysle § 237 d/ O.s.p.

Dovolateľ ďalej namieta, že konanie je postihnuté závažnou procesnou vadou, lebo mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať (realizovať) procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Pri posudzovaní otázky, či v danom prípade došlo v konaní na súdoch nižších stupňov k odňatiu možnosti povinného 2/ konať, vzal dovolací súd na zreteľ, že vada konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. je dôsledkom porušenia práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Za porušenie tohto práva treba považovať aj uskutočnenie rozvrhového pojednávania súdnym exekútorom, na ktorom sa nezúčastnili osoby uvedené v § 154 ods. 1 Exekučného poriadku z dôvodu, že neboli predvolané.

Zo spisu vyplýva, že v predmetnom konaní došlo k dovolateľom namietanej procesnej vade.

Exekučný poriadok rozlišuje medzi tými účastníkmi exekučného konania, ktorým príslušné postavenie priznáva pre konanie ako celok, medzi inými účastníkmi, ktorým status účastníka priznáva len pre určitú časť konania. Kým účastníci patriaci do prvej skupiny majú právo robiť všetky právom predpokladané úkony (vrátane podávania opravných prostriedkov) a majú tiež právo, aby sa s nimi konalo v celom exekučnom konaní, pri druhej skupine účastníkov treba naopak vždy individuálne posudzovať, či im postavenie účastníka v konkrétnej časti konania prislúcha. Do prvej z uvedených skupín účastníkov patria podľa platnej právnej úpravy oprávnený a povinný, do druhej potom podľa výslovnej úpravy ustanovenia § 37 ods. 1 vety druhej a ods. 2 Exekučného poriadku súdny exekútor a manžel povinného a podľa § 37 ods. 1 časti prvej vety za bodkočiarkou Exekučného poriadku a niektorých ďalších ustanovení uvedeného zákona i ďalšie osoby vymenované v príslušných ustanoveniach. Po schválení príklepu súdom (§ 148) uskutoční exekútor rozvrhové pojednávanie. Na rozvrhové pojednávanie predvolá vydražiteľa a osoby, ktorým sa doručuje dražobná vyhláška podľa § 141 ods. 1 alebo ktoré prihlásili svoje nároky podľa § 140 ods. 2 písm. j/ (§ 154 ods. 1 Exekučného poriadku).

Osoby a orgány, ktoré mali byť predvolané na rozvrhové pojednávanie a osoby, o ktorých nárokoch sa rozhodovalo na rozvrhovom pojednávaní, môžu vzniesť u exekútora námietky proti rozvrhu výťažku do troch dní po doručení tohto rozvrhu (§ 161 ods. 1 Exekučného poriadku). O týchto námietkach rozhoduje súd; proti rozhodnutiu súdu o námietkach nie je prípustné odvolanie (§ 161 ods. 2 Exekučného poriadku). Proti rozhodnutiu súdu o rozvrhu výťažku je prípustné odvolanie (§ 164 ods.1 Exekučného poriadku). Rozhodnutie o rozvrhu výťažku sa doručí všetkým osobám a orgánom, ktoré mali byť predvolané na rozvrhové pojednávanie (§ 154 ods. 1) a osobám, o ktorých nárokoch sa rozhodovalo na tomto pojednávaní (§ 164 ods. 2 Exekučného poriadku).

V prejednávanej exekučnej veci Okresný súd Humenné poverením z 28. januára 1998 č. Er 40/1998- 14 poveril súdneho exekútora Ing. Š. V. vykonaním exekúcie vo veci oprávneného J. H., proti povinným 1/ S. P., 2/ A. T. (voči nej bolo v priebehu exekučného konania konanie zastavené), označil teda účastníkov tohto exekučného konania. Súdny exekútor v predmetnej exekučnej veci nariadil dražbu

nehnutelnosti vo vlastníctve povinného S. P. a to parcely č. KN X.- zastavaná plocha o 540 m² rodinného domu č. súpisné X., zapísaných na LV č. X., kat. úz. S.. Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa rozhodoval o nárokoch vyplývajúcich z opätovnej dražby podľa § 143 ods. 2 Exekučného poriadku (na vydanie rozhodnutia podľa tohto ustanovenia nie je potrebný návrh), uznesením z 30. januára 2003 č.k. Er 40/1998- 119 (podľa pokynov odvolacieho súdu č.l. 117 spisu) pribral do konania na strane povinného J. C. a vtedy ešte žijúcu M. C. rod. C., obaja bývajúci vo S., o právach ktorých sa malo tiež konať, nakoľko títo mali právo doživotného bývania v rodinnom dome č. X. v obci S. (viď darovaciu zmluvu č.l. 46 spisu).

Z uvedeného vyplýva, že J. C. a jeho manželka M. C. sa stali účastníkmi tohto exekučného konania právoplatným rozhodnutím súdu o pribratí účastníkov do konania na strane povinného (§ 94 ods. 1 O.s.p.). Po schválení príklepu súdom (§ 148 Exekučného poriadku), exekútor uskutočnil rozvrhové pojednávanie, na ktoré bol povinný predvolať vydražiteľa a osoby, ktorým sa doručuje dražobná vyhláška (§ 141 ods. 1 Exekučného poriadku) alebo ktoré prihlásili svoje nároky podľa § 140 ods. 2 písm. j (§ 154 ods. 1 Exekučného poriadku). V predmetnom prípade išlo o exekúciu predajom nehnuteľnosti, ku ktorej povinní J. C. a nebohá M. C. mali právo doživotného bývania, o právach ktorých sa tiež konalo a na toto rozvrhové pojednávanie predvolaní neboli. Uskutočnenie rozvrhového pojednávania, na ktorom sa nezúčastnili osoby uvedené v ustanovení § 154 ods. 1 Exekučného poriadku, má za následok odňatie práva na súdnu ochranu.

Uvedená procesná vada zakladá vždy prípustnosť dovolania a zároveň je aj dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, lebo rozhodnutie vydané v konaní postihnutom touto procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

So zreteľom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté potvrdzujúce uznesenie Krajského súdu v Prešove zrušil podľa § 243b ods. 1 O.s.p.; pre rovnakú vadu zrušil tiež uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým tento schválil rozvrh výtlačku z dražby nehnuteľností a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. októbra 2010

**JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová